

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4CoPr/3/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8111202494
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8111202494.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Anny Ilčinovej v právnej veci žalobcu Ing. Q. F., bytom L. N. XX, W., právne zastúpený JUDr. Lýdiou Farbakyovou, advokátkou, Floriánova 12, Prešov proti žalovanej Fakultnej nemocnici s poliklinikou J. A. Reimana, Prešov, IČO: 00 610 577, Hollého 14, Prešov, právne zastúpená Advokátka kancelária GOGA a spol., s. r. o., Žriedlová 3, Košice, IČO: 36 863 947, o náhradu mzdy s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 15C 18/2011-135 zo dňa 05. 02. 2013 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo vyhovujúcom výroku nad sumu 12 811,95 Eur istiny s príslušenstvom.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 56 610,95 Eur spolu s úrokom z omeškania 8,5 % ročne zo sumy 297,95 Eur od 15. 03. 2008 do zaplattenia, 8,5 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 04. 2008 do zaplattenia, 8,5 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 05. 2008 do zaplattenia, 8,5 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 06. 2008 do zaplattenia, 8,5 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 07. 2008 do zaplattenia, 8,5 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 08. 2008 do zaplattenia, 8,5 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 09. 2008 do zaplattenia, 8,5 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 10. 2008 do zaplattenia, 7,5 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 11. 2008 do zaplattenia, 5,0 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 12. 2008 do zaplattenia, 10,5 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 01. 2009 do zaplattenia, 10 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 02. 2009 do zaplattenia, 9,5 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 03. 2009 do zaplattenia, 9,25 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 04. 2009 do zaplattenia, 9,25 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 05. 2009 do zaplattenia, 9,0 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 06. 2009 do zaplattenia, 9,0 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 07. 2009 do zaplattenia, 9,0 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 08. 2009 do zaplattenia, 9,0 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 09. 2009 do zaplattenia, 9,0 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 10. 2009 do zaplattenia, 9,0 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 11. 2009 do zaplattenia, 9,0 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 12. 2009 do zaplattenia, 9,0 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 01. 2010 do zaplattenia, 9,0 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 02. 2010 do zaplattenia, 9,0 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 03. 2010 do zaplattenia, 9,0 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 04. 2010 do zaplattenia, 9,0 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 05. 2010 do zaplattenia, 9,0 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 06. 2010 do zaplattenia, 9,0 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 07. 2010 do zaplattenia, 9,0 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 08. 2010 do zaplattenia, 9,0 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 09. 2010 do zaplattenia, 9,0 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 10. 2010 do zaplattenia, 9,0 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 11. 2010 do zaplattenia, 9,0 % ročne zo sumy 1.251,40 Eur od 15. 12. 2010 do zaplattenia, 9,0 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 01. 2011 do zaplattenia, 9,0 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 02. 2011 do zaplattenia, 9,0 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 03. 2011 do zaplattenia, 9,0 % ročne

zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 04. 2011 do zaplata, 9,0 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 05. 2011 do zaplata, 9,0 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 06. 2011 do zaplata, 9,0 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 07. 2011 do zaplata, 9,0 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 08. 2011 do zaplata, 9,0 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 09. 2011 do zaplata, 9,0 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 10. 2011 do zaplata, 9,0 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 11. 2011 do zaplata, 9,0 % ročne zo sumy 1 251,40 Eur od 15. 12. 2011 do zaplata v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti konanie zastavil. Vyslovil, že o trovách konania rozhodne v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

V odôvodnení poukázal na výsledky vykonaného dokazovania, obsah pripojených spisov Okresného súdu Prešov sp. zn. 10C 56/2008, sp. zn. 10C 134/2001, obsah pripojených listinných dôkazov, a to pracovnej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi z 30. 12. 2005, pracovnej zmluvy žalobcu u zamestnávateľa Spravbytkomfort, a. s., Prešov, potvrdenia o podaní daňového priznania za rok 2008, mzdové listy žalobcu, ako aj ďalších listinných dôkazov a uviedol, že žalobca pracoval u žalovanej na základe pracovnej zmluvy zo dňa 30. 12. 2005 vo funkcii samostatného odborného referenta. Dňa 26. 09. 2007 dal zamestnávateľ žalobcovi výpoveď z dôvodu zrušenia časti zamestnávateľa Fakultnej nemocnice s poliklinikou Prešov, spočívajúceho v zrušení oddelenia marketingu a oddelenia riadenia kvality zdravotnej starostlivosti. Pracovný pomer mal žalobca skončiť uplynutím výpovednej doby k 31. 12. 2007. Podaním zo dňa 21. 02. 2008 oznámil žalobca žalovanej, že nesúhlasí s výpoveďou, ktorú považoval za neplatnú a trvá na ďalšom zamestnávaní podľa pracovnej zmluvy.

Z obsahu spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 10C 56/2008 vo veci určenia neplatnosti výpovede z pracovného pomeru vyplýva, že rozsudkom č. k. 10C 134/2011-15 zo dňa 07. 10. 2011 s právoplatnosťou od 29. 11. 2011 bolo určené, že výpoveď žalovanej zo dňa 26. 09. 2007 z dôvodu uvedeného ust. v § 63 ods. 1 písm. a/ Zákonníka práce daná žalobcovi, je neplatná. Žalobca mal u žalovanej podľa dohody o zmene pracovnej zmluvy z 28. 08. 2006 mesačnú mzdu podľa 10 platovej triedy, podľa čl. 55 ods. 6a, prílohy č. 5 ku kolektívnej zmluvy tvorenej zo základnej mzdy vo výške 1 150,14 Eur a príplatku za riadenie pracovnej skupiny vo výške 96,26 Eur, t. j. spolu 1 251,40 Eur. Od 01. 03. 2009 bol žalobca zamestnaný v spoločnosti Spravbytkomfort, a. s., Prešov, ako referent pre obnovu domu zo základným platom 460 Eur a z predložených mzdových listov za obdobie marec - december 2009 predstavovala základná mzda sumu 437,15 Eur, v roku 2010 477,20 Eur a v roku 2011 557,52 Eur. Z predloženého daňového priznania k dani z príjmu fyzických osôb za rok 2008 žalobca vykázal nulový základ dane. Počas trvania pracovného pomeru v spoločnosti Spravbytkomfort, a. s., Prešov, od 01. 03. 2009 nebola žalobcovi vyplácaná náhrada príjmov pri dočasnej práceneschopnosti. V období od 15. 03. 2008 do 15. 12. 2011 podľa oznámenia Sociálnej poisťovne, žalobca nepoberal nemocenské dávky, od 01. 07. 2008 do 28. 02. 2009 bol dobrovoľne dôchodkovo a nemocensky poistenou osobou.

Súd citoval ust. § 79 ods. 1, 2, § 129 ods. 1 Zákonníka práce a uviedol, že žiadosti žalovanej o nepriznanie náhrady mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov nevyhoveli, lebo po zhodnotení všetkých okolností prípadu dospeli k záveru, že po neplatnom skončení pracovného pomeru žalobca od 01. 01. 2008 do 15. 03. 2009 nepracoval, nepoberal žiaden iný príjem. Od 15. 03. 2009 sa žalobca zamestnal v spoločnosti Spravbytkomfort, a. s., Prešov, avšak jeho príjem bol v rozpätí 437 Eur - 557 Eur, t. j. nedosahoval ani polovicu príjmu u žalovanej. Je preto nepochybné, že žalobca nevykonával pracovnú činnosť u nového zamestnávateľa za podmienok, ktoré by bolo možné považovať v zásade za rovnocenné s podmienkami, ktoré by mal pri výkone práce podľa pracovnej zmluvy u žalovanej, keby žalovaná plnila svoju povinnosť pridelovať mu dohodnutú prácu. Súd zdôraznil, že k zníženiu, resp. k nepriznaniu náhrady mzdy podľa ust. § 79 ods. 2 Zákonníka práce, môže súd pristúpiť len pokiaľ po zhodnotení všetkých okolností prípadu je možné dôvodiť, že zamestnanec sa zapojil alebo mohol zapojiť a bez vážnych dôvodov sa nezapojil do prác u iného zamestnávateľa za podmienok v zásade rovnocenných, alebo dokonca výhodnejších, než by mal pri výkone práce podľa pracovnej zmluvy, keby zamestnávateľ plnil svoju povinnosť pridelovať mu dohodnutú prácu. To isté platí, ak začal zamestnanec po neplatnom rozviazaní pracovného pomeru vykonávať podnikateľskú činnosť. Takýto právny názor vyplýva z judikátov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj Českej republiky, na ktoré súd prvého stupňa poukázal a sú súčasťou spisu.

Navyše súd zdôraznil, že nezistil, aký rozpor s dobrými mravmi by predstavoval priznanie náhrady mzdy za celé rozhodné obdobie od oznámenia žalobcu žalovanej, že trvá na ďalšom zamestnávaní do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru (od 22. 02. 2008 do 29. 11. 2011). Dôkazné bremeno dôvodnosti postupu podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce zaťažuje zamestnávateľa, a preto bolo povinnosťou žalovanej preukázať rozpor s dobrými mravmi. Argument, že žalobca pracoval, súd nevyhodnotil ako dôvodný, pretože skutočnosť, že pracoval, avšak za podmienok neporovnateľných a nezodpovedajúcich tým, ktoré mal u žalovanej, nemôže byť vyhodnotená na ťarchu zamestnanca. Z tohto dôvodu súd žalobe vyhovel a priznal náhradu mzdy za celé rozhodné obdobie s príslušným úrokom z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., v znení platnom do 31. 12. 2008 a následne od 01. 01. 2009, ktorý špecifikoval vo výrokovej časti rozhodnutia.

V prevyšujúcej časti súd prvého stupňa konanie zastavil postupom podľa § 96 Občianskeho súdneho poriadku z dôvodu, že žalobca vzal sčasti uplatneného nároku náhrady mzdy za mesiac január 2008, február 2008 do 22. 02. 2008 s príslušným úrokom z omeškania žalobu späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť, ako aj o úrok z omeškania za každý mesiac omeškania od 11. dňa každého mesiaca do 14. dňa každého mesiaca po tom, ako akceptoval námietku žalovanej týkajúcu sa výplatného termínu žalobcu dňa 14. v tom ktorom mesiaci.

K výroku o trovách konania súd poukázal na ust. § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, o ktorých rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

V zákonom stanovenej lehote podala proti rozsudku odvolanie žalovaná. Namietala nesprávne právne posúdenie. Poukázala na to, že súd prvého stupňa nesprávne posúdil priznanie náhrady mzdy za obdobie presahujúcich 12 mesiacov. Nezhľadnil, že žalobca bol zamestnaný u iného zamestnávateľa, čo je v danom prípade dôležité pre nepriznanie náhrady mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov. Táto okolnosť zakladá jeden z dôvodov nepriznania, resp. zníženia náhrady mzdy. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 21Cdo 2525/2009, z ktorého vyplynulo, že základnými hľadiskami, na ktoré súd prihliada pri rozhodovaní o znížení alebo nepriznaní náhrady mzdy sú skutočnosti, či sa zamestnanec zapojil alebo mohol zapojiť do práce a akú mzdu poberal. Zároveň poukázal na nepriaznivú finančnú situáciu v spoločnosti žalovanej s tým, že výška ich platobnej schopnosti a ziskovosti nezávisí od ich subjektívnych možností, ale od vôle štátu a jeho štátnych príspevkov. Navrhla zmeniť napadnutý rozsudok a v prevyšujúcej časti žalobu nad sumu 12 811,95 Eur istiny s príslušenstvom zamietnuť. Trovy konania si neuplatnila.

Právny zástupkyňa žalobcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu s jeho obsahom nesúhlasila. Napadnuté rozhodnutie považovala za správne v súlade s platnými právnymi predpismi. Poukázala na to, že žalovaná neuniesla dôkazné bremeno a nepreukázala dôvody pre zníženie, resp. nepriznanie náhrady mzdy nad 12 mesiacov. Taktiež poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, z ktorých vyplýva záver, že ust. § 79 ods. 2 Zákonníka práce nemôže byť aplikované takým spôsobom, aby sa prakticky negovalo poskytnutie ochrany zamestnancovi pri uplatnenom nároku na náhradu mzdy. Tvrdenú skutočnosť o nepriaznivej finančnej situácii na strane žalovanej považovala za skutočnosť, na ktorú nie je možné prihliadať pri rozhodovaní o nároku na náhradu mzdy. Zdôraznila, že nie je možné pripustiť, aby dôsledky protiprávneho konania žalovanej znášal práve žalobca tým, že mu nebude priznaná náhrada mzdy v zmysle príslušných ustanovení Zákonníka práce. Navrhla potvrdiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania, s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia v súlade s ust. § 214 ods. 2 v spojení s ust. § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

Z obsahu spisu, ako aj odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa, na ktoré poukazuje.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

K odvolaniu žalovanej uvádza, že namietané nesprávne právne posúdenie nebolo opodstatnené. Súd prvého stupňa správne s poukazom na ust. § 79 ods. 2 Zákonníka práce priznal náhradu mzdy aj za čas presahujúci 12 mesiacov z dôvodu, že vyhodnotením vykonaných dôkazov, zhodnotením všetkých rozhodných skutočností pre posúdenie dôvodnosti žiadosti zamestnávateľa o zníženie náhrady mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov dospel k záveru, že neexistujú dôvody, pre ktoré by bolo možné jeho žiadosti vyhovieť. Z predložených opisov mzdových listov spoločnosti Spravbytkomfort, a. s., Prešov, súd prvého stupňa správne zistil, že žalobca sa síce zapojil do práce, avšak nie do práce, ktorá bola rovnocenná postaveniu, ako aj výške mzdy u žalovanej. Túto uplatnenú námietku týkajúcu sa nezhodnotenia skutočnosti týkajúcej sa pracovného pomeru žalobcu u iného zamestnávateľa súd prvého stupňa správne posúdil, a preto táto námietka nebola opodstatnená.

Za právne irelevantnú považoval odvolací súd námietku týkajúcu sa platobnej neschopnosti, resp. nepriaznivej finančnej situácie žalovanej. Na platobnú neschopnosť pri rozhodovaní o nároku na náhradu mzdy podľa ust. § 79 Zákonníka práce nie je možné prihliadať. Nepriaznivá finančná situácia na strane zamestnávateľa, t. j. žalovanej nemôže byť na ujmu zamestnanca. Uplatnená námietka bola preto právne irelevantná vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobcu.

Z týchto dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolanie žalovanej za dôvodné, a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil vo vyhovujúcom výroku nad sumu 12 811,95 Eur istiny s príslušenstvom v súlade s ust. § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa ust. § 224 ods. 1, 4 Občianskeho súdneho poriadku, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Ak odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách konania z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3, o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

O trovách odvolacieho konania bude rozhodnuté súdom prvého stupňa, ktorý doposiaľ o trovách konania nerozhodol.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.